

கெலன் கெல்லர்

கெலன் கெல்லா், அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளராகவும் அரசியல் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் விளங்கினாா். அவரைக் காணவந்த ஒருவா், அவரிடம், ''உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒன்றனைப் பெற விரும்பினால், அஃது என்னவாக இருக்க வேண்டுமெனக் கேட்பீா்கள்" என்று கேட்டாா்.

"இந்த உலகத்தில் அமைதி மலரவேண்டும் எனக் கேட்பேன்"– என்றார் கெலன்.

"பார்க்கும் திறனும் கேட்கும் திறனும் பேசும் திறனும் வேண்டும்" எனக் கேட்பார் என நினைத்தவருக்குப் பெருத்த ஏமாற்றம்.

ஆம், கெலன் கெல்லரின் கண்கள் பாரா; காதுகள் கேளா; வாய் பேசாது. பத்தொன்பது மாதக்குழந்தையாக இருந்தபோது ஏற்பட்ட கொடிய நோயானது, அவருடைய மூன்று புலனையும் பறித்துக்கொண்டது. கெலன், தன் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த இயலாத இருண்ட உலகில் வாழ வேண்டியதாயிற்று. ஆறு வயதானபோது அலெக்சாண்டர் கிரகாம்பெல் உதவியால் பெர்கின்ஸ் பள்ளியில் சேர்ந்தார். அங்குப் பணிபுரிந்த அன்னிசல்லிவான் என்பவர் கெலனுக்கு ஆசிரியராக வாய்த்தார்.

மூன்று புலனற்றவர் என்பது தெரிந்தும், ஆசிரியர் அன்னி, தன்னம்பிக்கையுடன் அவருக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். அவர், முதலில் பொருள்களின் பெயரை ஒவ்வோர் எழுத்தாகக் கெலனின் உள்ளங்கையில் தம் விரல்களால் எழுதிக் கற்பித்தார்; கெலனும் அன்னியின் குரல்வளையின்மீது கைவைத்து ஒலி அதிர்வுகளின்மூலம் எழுத்துகளையும் சொற்களையும் அறிந்துகொண்டார். அதன்பின், பாஸ்டனில் உள்ள ஹோரஸ்மான் காதுகேளாதோருக்கான பள்ளியிலும், நியூயார்க்கில் உள்ள ரைட் ஹூமாசன் பள்ளியிலும் முறைப்படி பயின்றார்.

பெர்கின்ஸ் பள்ளி : பார்வையற்றோருக்கான பள்ளி அமெரிக்காவில் பாஸ்டன் நகரில் அமைந்துள்ளது.

கெலன், பிரெய்லி முறையில் எழுதவும் படிக்கவும் கற்றார். அவர், தனக்கெனத் தனியாக உருவாக்கப்பட்ட தட்டச்சு இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினார். ஆசிரியை அன்னி அளித்த பயிற்சியின் பயனாக, கேம்பிரிட்ஜ் ரெட் கிளிஃப் கல்லூரி நுழைவுத் தேர்வில் வெற்றிபெற்று, இளங்கலைப்பட்ட வகுப்பில் சேர்ந்தார்;பட்டமும்பெற்றார். இத்தகையமாற்றுத்திறனாளர்களுள் முதன்முதலில் பட்டம் பெற்றவர் இவரே. இவர் பல நூல்களை எழுதினார்; போர்களை எதிர்த்து உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்.

கெலன், தனது வாழ்நாளைக் கண்ணிழந்தோர் மற்றும் காதுகேளாதோர்க்காகச் செலவிட்டார். அதற்காக, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். அவர்களுக்கென உலகமெங்கும் பள்ளிகள் திறக்கச்செய்யும் பொருட்டு மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவரின் உதவியுடன் உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். 'கெலன் கெல்லர் நிதி' என ஒன்றனைத் தொடங்கி, அந்நிதியில் சேர்ந்த தொகையான ரூபாய் ஒன்றரைக் கோடியை அப்பள்ளிகளுக்கு வழங்கினார். பார்வையற்றோருக்கெனத்தேசியநூலகம் ஒன்றனை உருவாக்கி, உலகம் முழுவதிலும் இருந்து நூல்கள் வந்து குவிய ஏற்பாடு செய்தார். தன்னைப்போல அவர்களும் மீட்சி பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் தன் எண்பத்தெட்டு வயதுவரை அயராது உழைத்தார்.

"வாழ்க்கையில் இழப்பு என்பதே இல்லை; ஒன்றுபோனால் இன்னொன்று வரும். அந்த நம்பிக்கையிருந்தால் வாழ்க்கை வெறுமை ஆகாது" – இவ்வாறு கூறிய கெலன், அந்நம்பிக்கையை மெய்ப்பிப்பதுபோல், "நீங்கள் கண்பார்வை அற்றவராகவும், காது கேளாதவராகவும் இருந்தும்கூட எப்படி உங்களால் சாதிக்க முடிந்தது?" எனக் கெலனிடம் விக்டோரியா மகாராணி, கேட்டபொழுது, 'அதற்குக் காரணம் என்னுடைய ஆசிரியரே' எனக் கெலன் கூறினார். "என் மூன்று புலன்களை இழந்ததனால்தான், எனக்கு அவர் ஆசிரியராகக் கிடைத்தார்." எனப் பதிலளித்தார். ஆசிரியர் அன்னி இல்லாவிட்டால் கெலனை இவ்வுலகில் யாருக்கும் தெரிந்திலது.

ஆசிரியர் அன்னி 1930ஆம் ஆண்டு இறந்துவிடத் தனது மொழிபெயர்ப்பாளர் பாலி தாம்சன் என்பாரின் உதவியுடன் வாழ்ந்து வரலானார்; ஜப்பான் முதலான நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். கெலன், வாஷிங்டன் நகரின் புகழ்பெற்ற பெண்மணியாகத் திகழ்ந்தார்.

ஆசிரியர் அன்னிசல்லிவனுடன் கெலன்

அலெக்சாண்டர் கிரகாம் பெல்லுடன் கெலன்

பாலி தாம்சனுடன் கெலன்

கெலன் கெல்லர், "மனிதர்கள் எல்லாவற்றையும் எளிதாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்; அவர்கள் எதனையுமே முதன்மையாகக் கருதுவதில்லை. எதனையாவது இழந்த பிறகுதான் அதன் அருமையை உணர்கிறார்கள். மனிதர்கள் பார்த்தல், பேசுதல், தொடுதல், முகர்தல், கேட்டல் ஆகிய ஐம்புல உணர்வை இயற்கையாகவே பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த உணர்வுகளின் மதிப்பைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் பலருக்கு இல்லை, அன்றாட வாழ்க்கைக்கு இவையெல்லாம் தேவையென்பதனை அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள்,'' என்பார்.

ஒருநாள் இரவு கெலன் கெல்லர், கடவுளின் அருளால் மூன்று நாள் மட்டுமே தமக்குப் பார்வை கிட்டியதாகக் கனவு கண்டார். அதற்கே அவர் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். முதல் நாள், கண்ணொளி கிடைத்ததும் முதன்முதலில் பார்த்தது, அவரின் கல்விக்கண் திறந்து வைத்த ஆசிரியரின் முகத்தையே. அவரைச் சந்தித்ததற்குப் பின், பொறுமை, அன்பு, இரக்கம், துணிவு, தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தமது ஆசிரியர் திகழ்வதனை உணர்ந்தார். ஆசிரியரைப் பார்த்ததற்குப் பின் அவர், தமது உயிர்த்தோழிகளைச் சந்தித்தார். அவர்களின் கள்ளங்கபடமற்ற அழகான முகங்களைக் கண்டார்.

வீட்டுக்கு வந்து, வீட்டிலுள்ள சின்னஞ்சிறு பொருள்களையெல்லாம் ஒன்றுவிடாமல் பார்த்தார். அவற்றுள், சில வண்ணப் பொருள்களையும் சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த அழகிய ஓவியங்களையும் அலமாரியில் அடுக்கி வைக்கப் பெற்றிருந்த புத்தகங்களையும் கண்கொட்டாமல் பார்த்தார். அன்றைய மாலைப்பொழுதில் வெளியில் நடந்து செல்லும்போது மரங்களின் அழகையும் இயற்கையின் அழகையும் கண்டுகளித்தார். வீட்டுக்கு வரும்வழியில் பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் பண்ணையில் மக்கள் சிலரையும் குதிரைகளையும் கண்டார். மாலைப்பொழுதில் கதிரவன் மறையும் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். வீட்டிலுள்ள மின்விளக்குகள் அவரைக் கவர்ந்தன. அவை அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. பகலில் கண்ட பல்வேறு காட்சிகளில் மனம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததனால், அன்றிரவு அவருக்கு ஆழ்ந்த உறக்கம் வரவில்லை.

இரண்டாவது நாள், கெலன் கெல்லர் கதிரவன் தோன்றுவதனைக் கண்டார். அன்று நியூயார்க்கிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தைக் கண்டு, இயற்கை வரலாற்றைத் தெரிந்து கொண்டார். அருங்காட்சியகம் அவருக்கு உலக மரபியல் வளர்ச்சியை அறிந்துகொள்ளப் பேருதவியாக அமைந்ததனை எண்ணி மகிழ்ந்தார். அடுத்துப் பெருநகரப் பொருட்காட்சிச் சாலைக்குச் சென்றார். அங்கு இடம்பெற்றிருந்த புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள், லியனார் டோ டாவின்சி முதலானோர் ஒவியங்களையும் கலைப்பொருள்களையும் கண்டுமகிழ்ந்தார். பிறகு, கெலன், செகப்பிரியருடைய நாடகமொன்றனைப் பார்த்தார். அந்நாடகம் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. நடிகர்கள் வசனம் பேசிய முறை, உச்சரிப்பு, முகவெளிப்பாடு ஆகியவை அவர் மனத்தைவிட்டு அகலவில்லை. அன்றிரவு அவர் அமைதியாக உறங்கினார்.

மூன்றாவது நாள், நகரின் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆற்றுப்பாலத்தை உற்று நோக்கினார். ஆற்றில் படகுகளையும் அதில் செல்லும் மனிதர்களையும் கண்டார். பின்பு, நியூயார்க்கில் உள்ள வானளாவிய இரட்டைக் கோபுரக் கட்டடத்தைக் கண்டுகளித்தார். அவர், மக்களின் முகத்தில் வெளிப்படும் மகிழ்ச்சியையும் துன்பத்தையும் பார்த்துப்

புரிந்துகொண்டார். ஐந்தாவது நிழற்சாலையிலுள்ள கடைத்தெருக்களை எல்லாம் பார்த்தார். சிறிய சுற்றுலா மேற்கொண்டார்; பூஞ்சோலைகளையும் குடிசைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் கண்டார். இக்காட்சி அவருக்கு ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியையும் மறுபுறம் துன்பத்தையும் அளித்தது. கெலன் சொன்னார்: "எனது கண்கள் துக்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் முதன்முதலாகக் கண்டன." அன்றைய முடிவில் ஒரு நகைச்சுவை நாடகத்தைக் கண்டார். ஏனெனில், கண் பார்வை மறைவதற்கு முன்பு, மகிழ்ச்சியான ஒன்றனை மட்டுமே கண்கள் காண வேண்டுமென விரும்பினார். 'நம் உணர்வுகளுக்கு நாம் மதிப்பளித்தல் வேண்டும். கடவுள் நமக்குக் கொடுத்த மிகப்பெரிய அன்பளிப்பு, பார்வை. அதனை இன்னும் சற்றுநேரத்தில் இழக்கப் போகிறோம்' என்ற உணர்வோடு கற்பனை செய்து பார்த்தால், அதன் அருமையை நம்மால் உணரமுடியும். மூன்று நாளிலும் தாம் உணர்ந்தவற்றை நமக்குப் பாடமாக உணர்த்தினார். "மூன்றுநாள் பார்வை கிடைத்ததற்கே முழுப் பயனையும் என் கண்கள் கண்டன. அப்படியானால், வாழ்நாள் முழுவதும் பார்வையுள்ளவர்கள் எவ்வளவு சாதனைகள் செய்யமுடியும் என்பதனை எண்ணிப் பாருங்கள்" என்பதனை உணர்த்தினார்.

1880 சூன் 27இல் அமெரிக்காவிலுள்ள அலபாமா மாகாணத்தில் துஸ்கும்பியாவில் பிறந்து, சாதனையாளராகத் திகழ்ந்த கெலன், 1968ஆம் ஆண்டு சூன் முதல்நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். அவரது உடல் வாஷிங்டனில் அன்னி, பாலி ஆகியோரது உடல்களுக்கு அருகே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

சிறு துன்பமோ தடையோ இழப்போ ஏற்பட்டாலே மனமுடைந்து மூலையில் முடங்கிப் போகும் நமக்குக் கெலன் கெல்லரின் வாழ்க்கை வரலாறு தன்னம்பிக்கையைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. உடல்நலத்தோடு இருப்பவர்களே செய்யவியலாத அரிய சாதனைகளைப் புலன்களை இழந்த கெலன் செய்தார். அதனால் அவர், உலகின் எட்டாவது அதிசயம் எனப் பாராட்டப் பெறுகிறார்.

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி. – குறள், 618

பிரெய்லி பார்வையற்றோருக்கான எழுத்துமுறையை உருவாக்கியவர்.

-84	-86	2	æ	2	2007	ब्र	æ	9	ஔ
	.:	Ŀ	ŀ		::	•		<u>:</u>	€.
65				Table 1	#		88		ஞ
		==	:			•	•		••
				667	5				Ø
.:	•	:	::	:	:	*:	**	:	**
u				ш	ω.	ø	၈	ณ	भा
7	:	•	•			•	••	:.	:
υno	еф	ดบ	ഖമ	5-ap			p		
	*	:	: •	::	:	38	==	30	
ன	%			9	67		y		
•					•	•	::		

பார்வையற்றோருக்கான எழுத்துமுறை

மாதிரி வினாக்கள்

நெடுவினாக்கள்

- 1. கெலன் கெல்லா் எவ்வாறு கல்வி கற்றாா் ?
- 2. கெலன் கெல்லா், தம் கனவில் கண்ட முதல் நாள் காட்சிகள் யாவை ?